

Το Βιολοντσέλο

Βρεττού Σοφία

Μαθήτρια Β1 Γυμνασίου, Ελληνικό Κολλέγιο Θεσσαλονίκης

Επιβλέπων Καθηγητής:

Κωνσταντίνος Παρασκευόπουλος

Καθηγητής Πληροφορικής Ελληνικού Κολλεγίου Θεσσαλονίκης

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το Βιολοντσέλο ή αλλιώς Τσέλο, είναι ένα έγχορδο μουσικό όργανο που παίζεται με δοξάρι. Έχει τέσσερις χορδές (από τη χαμηλότερη: ντο, σολ, ρε, λα), όπως και τα υπόλοιπα έγχορδα της συμφωνικής ορχήστρας.

Ο βιολοντσελίστας, είναι πάντα καθιστός, τοποθετεί το βιολοντσέλο ανάμεσα στα πόδια του και το στηρίζει στο έδαφος με τη βοήθεια μίας ρυθμιζόμενης μεταλλικής ράβδου στήριξης. Πρόγονος του βιολοντσέλου είναι η βιόλα ντα γκάμπα, την οποία ο εκτελεστής συγκρατούσε ανάμεσα στις γάμπες του.

Το βιολοντσέλο έχει ένα πλούσιο και δυνατό ήχο. Είναι βασικό όργανο τόσο στη μουσική δωματίου όσο και στη συμφωνική ορχήστρα. Το σκάφος του (το ξύλινο σώμα) έχει μήκος 75 εκ. ενώ οι χορδές του είναι πιο παχιές από του βιολιού και της βιόλας και χρησιμοποιείται συνήθως μαζί με το Κοντραμπάσο για να παίξει τις μπάσες νότες ενός μουσικού έργου, λόγω όμως της μεγάλης μουσικής του έκτασης, είναι εξίσου αξιόλογο και ως σόλο όργανο.

Το βιολοντσέλο πρωτοεμφανίστηκε στην Ευρώπη στα μέσα του 16ου αι. και αρχικά ονομαζόταν βιολοντσίνο. Κατά καιρούς υπέστη πολλές τροποποιήσεις, ενώ στον Στραντιβάρι οφείλεται κυρίως ο καθορισμός του οριστικού τύπου και των διαστάσεων του βιολοντσέλου που είναι διπλό σε μέγεθος από τη βιόλα. Η άνοδος του οργάνου άρχισε στην Ιταλία τον 17ο αι., με τον Μπαχ και τις Σουίτες του για σόλο βιολοντσέλο και σταδιακά άρχισαν να ανακαλύπτονται οι τεχνικές και οι εκφραστικές δυνατότητές του. Με τον ρομαντισμό, το βιολοντσέλο πήρε ξεχωριστή θέση στην ορχήστρα ως στοιχείο αυτόνομο, στο οποίο οι συνθέτες εμπιστεύονταν ορισμένα χαρακτηριστικά μουσικά θέματα ενώ έπαιξε αξιόλογο ρόλο και ως βασικός συντελεστής του κουαρτέτου εγχόρδων.

Ο Μπετόβεν, οι ρομαντικοί και ιδιαίτερα ο Βάγκνερ, συνέτειναν στην πλήρη ανεξαρτησία του και έγραψαν ειδικά έργα γι αυτό (Κοντσέρτα, Σονάτες κ.ά), και το χρησιμοποίησαν στα είδη της μουσικής δωματίου, ισότιμα με το βιολί.

Λέξεις κλειδιά: δοξάρι, έγχορδο, συμφωνική ορχήστρα.

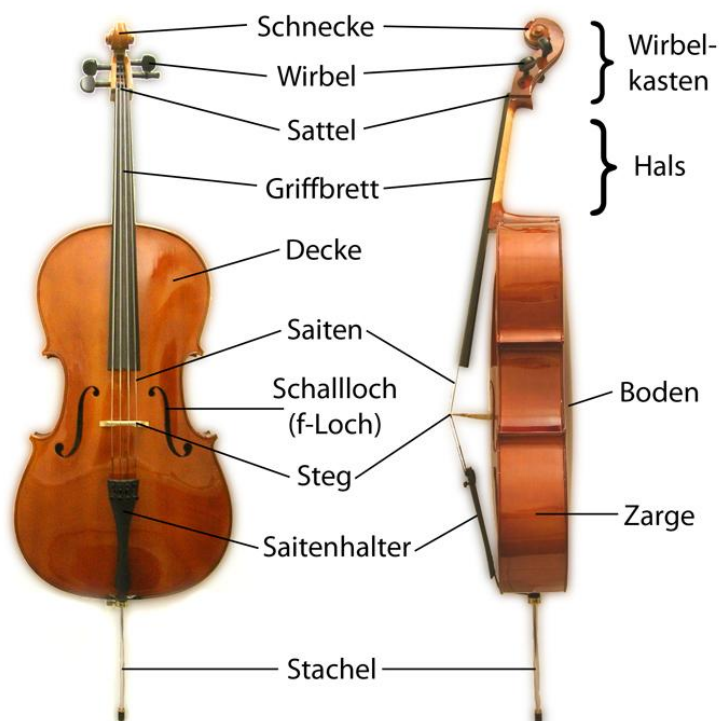
Ανάλυση και περιγραφή της γενικής τεχνολογικής ενότητας στην οποία ανήκει το έργο.

-Για συντομία ονομάζεται και τσέλο. Είναι το μπάσο μέλος της οικογένειας του βιολιού. παίζεται ακουμπισμένο στο πάτωμα, όρθιο, με ελαφριά κλίση. Το σχήμα του τσέλου είναι σχεδόν ίδιο με του βιολιού, εκτός από το βραχίονά του, που είναι πιο κοντός. Οι παχύτερες, μακρύτερες χορδές του τσέλου και το μεγαλύτερο ηχείο του τού χαρίζουν έναν ήχο πλούσιο και ζεστό. Τα πρώτα έργα για σόλο βιολοντσέλο γράφτηκαν περί τα τέλη του 17ου αιώνα.

- Είναι βασικό όργανο τόσο στη μουσική δωματίου όσο και στη συμφωνική ορχήστρα.

Περιγραφή του αντικειμένου μελέτης.

Ιστορική εξέλιξη του αντικειμένου μελέτης.

-Το βιολοντσέλο πρωτοεμφανίστηκε στην Ευρώπη στα μέσα του 16ου αι. και αρχικά ονομαζόταν βιολοντσίνο. Κατά καιρούς υπέστη πολλές τροποποιήσεις, ενώ στον Στραντιβάρι οφείλεται κυρίως ο καθορισμός του οριστικού τύπου και των διαστάσεων του βιολοντσέλου. Πρόγονος του βιολοντσέλου είναι η βιόλα ντα γκάμπα, την οποία ο εκτελεστής συγκρατούσε ανάμεσα στις γάμπες του.

Χρησιμότητα του έργου για τον άνθρωπο και την κοινωνία.

-οι θετικές επιπτώσεις του βιολοντσέλλου είναι:

Πολλοί μουσικοί ασχολούνται με το συγκεκριμένο μουσικό όργανο με το οποίο δίνουν συναυλίες, με αποτέλεσμα να διασκεδάζουν τον κόσμο.

Είναι ένα επάγγελμα με το οποίο ασχολούνται πολλοί άνθρωποι στον πλανήτη.

Φυσικά είναι και ένα είδος μόρφωσης των παιδιών το οποίο τους διασκεδάζει κιόλας.

-αρνητικές επιπτώσεις ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ διότι είναι απλώς ένα μουσικό όργανο το οποίο αν πάσα στιγμή θα μπορούσαν να το αλλάξουν αλλά δεν το κάνουν γιατί απλώς αν ακόμη και το παραμικρό αλλάξουμε από πάνω του θα αλλάξει ο ηχος του και τέλος παντων θα πάψει να είναι βιολοντσέλλο!!!

Πηγές

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CE%BD%CF%84%CF%83%CE%AD%CE%BB%CE%BF>

<http://www.classical-orchestra.gr/el/cello/>

(πολλά στοιχεία τα πρόσθεσα μόνη μου από προσωπική γνώση)